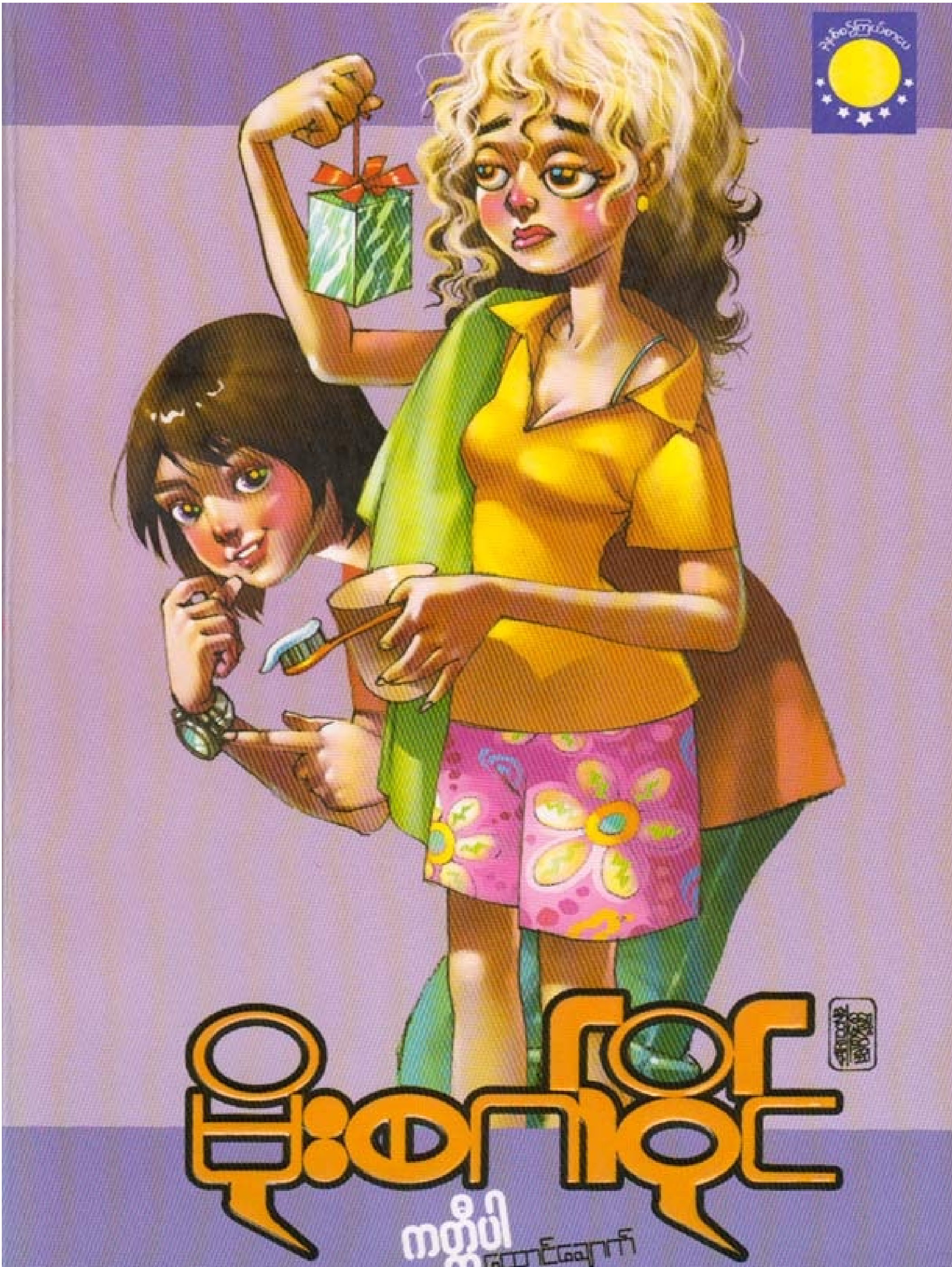
ဖူးစာရှင်
ကတ္တီပါ
ထောင်ချောက်

အခန်း (၁)

ထိခိုက်နာကျင်ခံစားရအောင်

မမြင်နိုင်တဲ့နေရာကနေ

ပိပိရိရိ လုပ်ကြံဖို့

ထောင်ချောက်အဖြစ်

စနစ်တကျ တပ်ဆင်လိုက်တယ်။

*

အဲဒီ ထောင်ချောက်ထဲမှာ

မျှော်လင့်မထားတဲ့ချစ်ခြင်းတရားတွေ

ရစ်ခြုံပါဝင်လာတော့ . . .။

*

"ဝါး"

အိပ်ရာမှနိုးနိုးချင်း လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်း၍ သူ အားရပါးရ သန်းဝေလိုက်မိသည်။ တစ်ဆက် တည်း ဘေးစားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော နာရီကိုလည်း တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ နာရီလက်တံနှစ်ခု ပေါင်းစပ်ကာ ညွှန်ပြနေသည်က ဆယ်နာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်။

မျက်ခုံးတစ်ချက်ပင့်ရင်း အိပ်ရာမှ ထလိုက်၏။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်အပြည့်နှင့် လန်းဆန်း ပေါ့ပါးနေသည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ခံစားမိသည်။

ပြီး . . . တစ်ဆက်တည်း သတိရမိသွားသဖြင့် မွေ့ရာပေါ် မွှေနှောက်ကာ သူလိုချင်သောအရာ ကို ရှာလိုက်သည်။ သိပ်မရှာလိုက်ရ။ ခဏအကြာမှာပဲ သူ့လက်ထဲတွင် လက်ပတ်နာရီလေးတစ်လုံးက အခန့်သား ပါလာသည်။

နာရီဒိုင်ခွက်ကိုကြည့်ရင်း သူ မစို့မပို့ပြုံးလိုက်၏။ ဒိုင်ခွက်တွင် ညွှန်ပြနေသည့်အချိန်က သုံးနာရီလေးဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိ။ ပြီး . . . နာရီလက်တံများကလည်း တညီတညွတ်တည်း လှုပ်ရှားမှု ကင်းမဲ့နေကြလေသည်။

အမှန်တော့ သုံးနာရီလေးဆယ့်ငါးမိနစ်ဆိုသောအချိန်တွင် သူကိုယ်တိုင်ပဲ ထိုနာရီမှသော့သီး ကို တစ်ဆစ်ဖြုတ်၍ အချိန်ရပ်ထားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဘာကြောင့်လဲ . . .?

ခိုင်လုံသောအကြောင်းပြချက်က သူ့ထံတွင် ရှိပါသည်။

ထိုနာရီ ရပ်ထားခဲ့သောအချိန်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ်လကျော်ကာလက သူနှင့်ရည်းစားဖြစ်သူ ‘ရတနာ’ ဆိုသည့် ကောင်မလေးအား သူ့စိတ်ထဲမှ လုံးဝမောင်းထုတ်လိုက်သော အချိန်ဖြစ်သော ကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး အခန်းထဲမှ နံရံကပ်ဗီရိုကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ထိုဗီရိုထဲမှ အံဆွဲတစ်ခုကိုလည်း ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။

ထိုအံဆွဲအတွင်းမှာတော့ တစ်လုံးချင် သပ်ရပ်စွာစီထည့်ထားသော အမျိုးအစားကွဲပြားသည့် လက်ပတ်နာရီများနှင့် ဒိုင်ယာရီစာအုပ်တစ်အုပ်က ရှိနေပါသည်။

သူက လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော လက်ပတ်နာရီလေး၏

နောက်ကျောမှာ စတေကာလေး တစ်ခု ကပ်လိုက်၏ ။ တစ်ဆက်တည်း ဘောပန်ယူကာ ထိုစတေကာပေါ်တွင် စာလုံးအချို့ ချရေး လိုက်သည်။

ထိုစာလုံးတွေကတော့ ရိုးရှင်းပါသည်။ လူတစ်ယောက် ရုတ်တရက် နားမလည်နိုင်သော ဘာသာစကားမဟုတ်။ '၂၆, ရတနာ' ဟု ရေးထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဒိုင်ယာရီစာအုပ် ထဲတွင်လည်း စာကြောင်းတချို့ ချရေးလိုက်၏ ။

ပြီး . . . ဒိုင်ယာရီစာအုပ်နှင့် လက်ပတ်နာရီတို့ကို အံဆွဲအတွင်း၌ သပ်ရပ်စွာ စီထည့်လိုက်ရင်း အံဆွဲကိုလည်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း တွန်းပိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ပခုံးအသာတွန့်ရင်း သူ ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်လိုက်မိသည်က . . .

"ရတနာရေ . . . မင်းဟာ မတော်လိုက်ရတဲ့ ငါရဲ့ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်မြောက် သတို့သမီး ပါပဲကွာ"

'သူ'ဆိုသည်မှာ မနေ့ညနေ သုံးနာရီလေးဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိကပဲ ရည်းစားဟောင်းနှင့် လမ်းခွဲ ခဲ့သောငတိ။

သို့မဟုတ် လောလောဆယ် ရည်းစားလစ်ဟင်းနေသော . . .

"ညီဇ"

*

အပြင်ထွက်ရန် အဝတ်အစားလဲပြီးချိန်မှာတော့ အသင့်ဝယ်ထားသည့် နာရီအသစ်ကို ညီဇ ပတ်လိုက်သည်။ ပြီး စားပွဲပေါ်မှ နာရီနှင့်အချိန်တိုက်ကာ အခန်းထဲက ထွက်ခဲ့လိုက်၏ ။

အိမ်အပေါ်ထပ်မှဆင်းလာသော သားဖြစ်သူကိုကြည့်ကာ ဦးကျော်ဇ မျက်ခုံးပင့်လိုက်မိသည်။

ဖတ်လက်စ ဂျာနယ်ကိုပင် စားပွဲပေါ် အသာချလိုက်ပြီး . . .

"ငါ့သားက ဒီနေ့ ထူးထူးဆန်းဆန်းပါလားကွ၊ ဒယ်ဒီက ခါတိုင်းလိုပဲ သား မနက်စောစော အပြင်ထွက်သွားပြီထင်နေတာ"

ညီဇက ပခုံးအသာတွန့်လိုက်ပြီးမှ ဖခင်ဖြစ်သူရှေ့မှာ ဝင်ထိုက်လိုက်ရင်း . . .

"မသွားပါဘူး ဒယ်ဒီရာ၊ နှစ်လကျော်လုံးလုံး အကြိုအပို့လုပ်ပေးနေတဲ့အလုပ်က သား အနားယူလိုက်ပြီလေ"

စကားအဆုံးမှာ ဦးကျော်ဇက သဘောကျသလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ရယ်သည်။ ပြီးမှ . . .

"သြော် . . . ဒါဆိုရင် လက်ရှိတွဲနေတဲ့ ကောင်မလေးက"

စကားမဆုံးခင် ညီဇက ဖြတ်၍ . . .

"ဟုတ်တယ် ဒယ်ဒီ၊ ဒယ်ဒီထင်သလိုပါပဲ . . . အဲဒီ ကောင်မလေးက ဒယ်ဒီမျှော်လင့်ထားတဲ့ ချွေးမ,လောင်းဖြစ်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ အရည်အချင်းမမီလို့ သား အနီကတ်ပြလိုက်ပြီ"

"ဟုတ်ပါပြီကွာ၊ ငါ့သားကတော့ တကယ်စံပါပဲ၊ ဒါနဲ့ ဒယ်ဒီ့အတွက် ချွေးမလောင်းအသစ်တော့ သား ရှာပေးဦးမှာပါနော်"

ဦးကျော်စကားကြောင့် ညီဇ နှုတ်ခမ်းတွန့်လိုက်မိသည်။

"ဒယ်ဒီကသာ သား အရွယ်ရောက်ပြီဆိုပြီး မိန်းမယူစေချင်နေတာလေ၊ သားက ရည်းစားပဲ ထားချင်တာဗျ၊ မိန်းမယူဖို့ဆိုတာ ခေါင်းထဲမှာတောင် မရှိသေးဘူး"

ညီဇအပြောကြောင့် ဦးကျော်ဇမျက်နှာ အနည်းငယ် တည်သွားရပြီး . . .

"အဲဒီ လိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ သားရဲ့၊ သားနဲ့ဒယ်ဒီနဲ့က ဒီအိမ်မှာ နှစ်ယောက်တည်း နေနေတာ၊ သားလည်း အရွယ်ရောက်ပြီဆိုတော့ ဒယ်ဒီ့အလုပ်တွေကို လွှဲပေးချင်နေပြီလေ၊ အဲဒီ အခါမှာ သားနောက်က ကူညီပံ့ပိုးပေးဖို့အတွက် အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက်တော့ လိုမှာပဲ၊ ဒါမှ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့အိမ်မှုကိစ္စတွေကို စီမံနိုင်မှာပေါ့"

"ဟာဗျာ . . . ဒယ်ဒီကလည်း၊ သားနဲ့ဒယ်ဒီ စားဖို့,သောက်ဖို့နဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ဦးလေးမြိုင်တို့ လင်မယားက လုပ်ပေးနေတာပဲဥစ္စာ၊ ဒါကိုမှ လိုအပ်တယ်လို့ထင်ရယ် ဒယ်ဒီ နောက်မိန်းမ ထပ်ယူလိုက်ပါလား"

စကားအဆုံးမှာ ဦးကျော်ဇ တဟားဟား ထရယ်တော့သည်။ တစ်ဆက်တည်း ညီဇကို လက်ကာပြရင်း . . .

"တော်ပါတော့ကွာ၊ ဒယ်ဒီဘက်ကို မြားဦး ပြန်လှည့်မလာပါနဲ့၊ ဒယ်ဒီ့မှာက သားရှိရင် ပြည့်စုံ နေပါပြီ၊ သားအတွက်ပဲ သားစဉ်းစားပါ . . . ဟုတ်ပြီလား"

ခေါင်းမညိတ် ခေါင်းမခါဘဲ ညီဇ ထရပ်လိုက်သည်။ ပြီး ရယ်ကျဲကျဲလုပ်လျက် . . .

"ကဲပါ ဒယ်ဒီရာ . . . ဒယ်ဒီ့ဆန္ဒပြည့်အောင် သား ကြိုးစားကြည့်ပါဦးမယ်၊ ခုတော့ သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ ချိန်းထားလို့ သား အပြင်ကို သွားလိုက်ဦးမယ်"

ညီဇ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်ကိုကြည့်ကာ ဦးကျော်ဇက သတိရသွားဟန်ဖြင့် . . .

"သြော် သား . . . မနက်ဖြန်ကျရင် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု

သဘောတူလက်မှတ်ထိုးဖို့အတွက် ဒယ်ဒီ စင်ကာပူ ခဏသွားရမယ်၊ သား ဘာမှာလိုက်ဦးမလဲ”

ညီဇက . . .

“မမှာတော့ပါဘူး ဒယ်ဒီရာ၊ သားမှာ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ဒယ်ဒီက ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သားရဲ့”

“ဩော် . . . လာမယ့်လကျရင် ဒယ်ဒီ့မွေးနေ့ရှိတယ်လေ၊ ခါတိုင်းလို သားနဲ့ဒယ်ဒီ အိမ်မှာ မွေးနေ့ပွဲ မကျင်းပလိုက်ရမှာစိုးလို့ပါ”

ညီဇစကားကြောင့် ဦးကျော်ဇမျက်နှာကြီး ဝင်းပသွားသည်။ ညီဇကိုလည်း ကြည်ကြည်နူးနူး ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“အဟား . . . ငါ့သားက ဒယ်ဒီ့မွေးနေ့ကိုတောင် အမှတ်ရနေပါလား၊ ဒယ်ဒီတောင် အလုပ်ကိစ္စ တွေ ရှုပ်ပြီး မေ့နေတာကွ၊ စိတ်ချပါ သားရယ် . . . ဒီနှစ်လည်း သားနဲ့ဒယ်ဒီ နှစ်တိုင်းလိုပဲ မွေးနေ့ ကျင်းပဖြစ်မှာပါ၊ ဟိုမှာ ဒယ်ဒီကြာရင် အလွန်ဆုံး ဆယ်ရက်ပေါ့”

“ဒါနဲ့ . . . သွားမှာက ဒယ်ဒီတစ်ယောက်တည်းလား၊ ဒါမှမဟုတ် ခါတိုင်းလိုပဲ . . . ဟို . . .”

မချိုမချဉ်မျက်နှာပေးနှင့် မေးလိုက်သော ညီဇစကားမဆုံးခင်မှာ ဦးကျော်ဇမျက်နှာက အနည်းငယ် နီမြန်းသွားလျက် . . .

“အာ . . . သားကလည်း တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားမှာပါကွ”

“သိဘူးလေ . . . ဒယ်ဒီများ ဒယ်ဒီ့မွေးစားသမီးလေးကို ရှော့ပင်းထွက်ဖို့ဆိုပြီး ခေါ်သွားမလား လို့ မေးကြည့်တာ”

“ဟာကွာ . . . ဒီကောင်လေးတော့ . . . ကဲ . . . ကဲ . . . သူငယ်ချင်းတွေနဲ့

ချိန်းထားရင်လည်း သွားတော့”

ရှက်ရယ်ရယ်ပြီး ဦးကျော်ဇနှင်တော့သည်။ ဦးကျော်ဇနှင့် ညီဇက သားအဖချင်းဖြစ်သော်ငြား လည်း ညီဇ ငယ်ငယ်ကတည်းက သူငယ်ချင်းလို နေထိုင်ခဲ့သည်မို့ သားအဖနှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်မှ မရှိသလောက်ပင်။ စစ,နောက်နောက်နေလာခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်၏ ။

သားတော်မောင် ညီဇ ထွက်သွားသည်ကို သဘောကျသလို ကြည့်နေပြီးမှ အလုပ်ကိစ္စ ခေါင်းထဲဝင်လာ၍ ဦးကျော်ဇ လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်မိသည်။ စားပွဲပေါ်တွင် အသင့် ရှိနေသော လက်တော့ (Laptop) ကွန်ပျူတာကိုဖွင့်ကာ အချက်အလက်တွေကို ထပ်ကာ ကြည့်လိုက်၏ ။

တကယ်တော့ မနက်ဖြန် စင်ကာပူသွားပြီး သဘောတူစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးရမည့်လုပ်ငန်း သည် လက်ရှိ သူရှယ်ယာအများဆုံးပိုင်ထားသော ကုမ္ပဏီကြီး အဆပေါင်းများစွာ တိုးတက်အောင်မြင် လာနိုင်သလို တစ်ခုခု အတိမ်းအစောင်း၊ အမှားအယွင်းဖြစ်သွားပါက ကြီးမားသည့် နစ်နာဆုံးရှုံးမှု လည်း ရှိနေနိုင်သေးသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်လည်း ခုလိုအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်လာဖို့အတွက် သူ့ဘဝမှာ မှန်ကန်တိကျသော ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကိုပဲ ဦးကျော်ဇ ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိပင်ဖြစ်သည်။

ခုလည်း သူလက်ကိုင်ထားသော ဆောင်ပုဒ်ကို ပြန်တွေးပြီး စိတ်သန္တာန်ထဲမှာလည်း ယုံကြည်မှု အသစ်တွေ ဖြစ်တည်ပစ်လိုက်၏ ။

ထိုဆောင်ပုဒ်ကတော့ . . .

“မနက်ဖြန်အတွက် မစိုးရိမ်နဲ့”

ဆိုသော စကားလေးပင် ဖြစ်သည်။

လူ့ဘဝတိုတိုလေးမှာ မနက်ဖြန်တွေကို ကြိုတွေးပြီး သောကများနေလျှင် မောနေမည် မဟုတ်ပါလား။

*

အခန်း (၂)

ကားရပ်ကာ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသော ညီဇကိုကြည့်ရင်း တိုးကျော် မျက်မှောင်ကြုတ် လိုက်မိသည်။ ဘေးနားမှ ဇော်မိုးကိုလည်း မသိမသာ လက်ကုတ်၍ သတိပေးလိုက်၏ ။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်ဝိုင်းမှ ကောင်မလေးတွေကို ငမ်းကြောထနေသော ဇော်မိုးက ဂရုမစိုက်ချေ။

လက်ကုတ်၍ အားမရတော့သဖြင့် တိုးကျော်က စကားနှင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင် ဇော်မိုး . . . မြင်ရဲ့လား"

အငမ်းပင်မပျက်သော ဇော်မိုးက မျက်နှာကို လှည့်မလာသေးဘဲ

"မြင်ပါတယ်ကွ . . . အားလုံး အလန်းတွေချည်းပဲကွာ၊ ဟိုကောင် ညီဇကို ပြချင်လိုက်တာ"

ထိုအခါမှ အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားသော တိုးကျော်က ဇော်မိုးနားရွက်ကိုဆွဲကာ မျက်နှာကို လှည့်လိုက်ပြီး . . .

"ဒီကောင်ကွာ . . . ဒီဘက်လှည့်ဦးကွ၊ ဟိုမှာ မင်းအဖေ ညီဇ လာနေပြီ၊ အဲဒီ ကောင်ကိုလည်း ကြည့်လိုက်ဦး"

"အား . . . နာတယ်ကွ၊ မင်းလက်ကို လွှတ်ဦး"

နားရွက်ကိုဆွဲထားသော တိုးကျော်၏ လက်ကို ပုတ်ထုတ်ကာ ဇော်မိုးက ညီဇကို အူတူတူ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ပြီး မျက်နှာကိုမဲ့လျက် . . .

"မင်းကွာ . . . ဟိုမှာကြည့်နေတာ အရသာပျက်တယ်၊ ညီဇလာတာ ဘာထူးဆန်းလို့လဲ၊ ဒီဆိုင်မှာ ချိန်းထားတာပဲဟာကို"

"အောင်မာ . . . မင်းပဲ ခုနက တောင့်တနေတယ်လေ၊ ခု မင်းကို ကြည့်ခိုင်းတာက အဲဒီ ကောင် ရဲ့လက်ကို ပြောတာကွ"

ထိုအခါမှ ညီဇ၏ လက်ကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ဇော်မိုး မျက်ခုံးပင့်မိသွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ အနားသို့ရောက်လာသော ညီဇက ခုံတစ်ခုံဆွဲကာ ထိုင်ချလိုက်ပြီး . . .

"ဟေ့ကောင်တွေ . . . မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို ဒီလောက် ကြည့်နေတာလဲ၊ ဪ . . . သိပြီ သိပြီ၊ ဒီနေ့မှ ငါက အရင်ထက် မနာလိုစရာကောင်းလောက်အောင် သန့်ခန့်နေလို့လား"

ပြောရင်းပင် ညီဇက အကျႌကော်လံကို ဟန်ပါပါ ထောင်ပြလိုက်သေးသည်။ ပြောလိုက်သည့် စကားသံက အနည်းငယ် ကျယ်သွားသောကြောင့်လား မသိ . . .။ ညီဇ မလာခင် ဇော်မိုး လှမ်းကြည့် နေသော ဝိုင်းဆီမှ ရယ်သံသဲ့သဲ့ထွက်လာကြသည်။

တစ်ဆက်တည်းပဲ . . .

"အဟင်း . . . ပြောရဲလိုက်တာနော်၊ မရှက်တတ်ဘူးထင်တယ်"

ထိုဝိုင်းမှ ထွက်လာသောစကားသံကြောင့် ညီဇ ဆတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ ပြောလိုက်ပုံ ရသော ကောင်မလေးကလည်း ချက်ချင်းဆိုသလို ဆတ်ခနဲ မျက်နှာလွှဲကာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနှင့် စကားပြန်ပြောနေသည်။

ညီဇ ပခုံးတွန့်လိုက်မိ၏။ ထိုစကားလောက်တော့ သူ လုံးဝမမှုပါ။ ဘာမှမခံစားရသလိုပင် တိုးကျော်တို့ဘက်ဆီသို့ မျက်နှာပြန်မူလိုက်ပြီး . . .

"ကဲ . . . ဆိုစမ်းပါဦး၊ ခုနက ငါ ဝင်လာတာကို မင်းတို့ ဘာဖြစ်လို့ စူးစိုက်ကြည့်နေတာလဲ ဆိုတာ"

စကားအဆုံးမှာ တိုးကျော်က မျက်နှာကို မဲ့ရှုံ့ရင်း . . .

“အေး . . . ပြောမယ်၊ မင်းပြောသလို မင်းပုံစံက မနာလိုစရာကောင်းလောက်အောင် သန့်ခန့် နေလို့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ခုပတ်လာတဲ့နာရီအသစ်ကို ကြည့်နေတာ၊ ဘာလဲ . . . မနေ့က ရတနာနဲ့ တကယ်ပြတ်သွားပြီပေါ့ . . . ဟုတ်လား”

“အေးလေ . . . အဲဒါ မင်းတို့ကို ဖုန်းဆက်တုန်းကပဲ ပြောပြီးသားဥစ္စာ၊ ဘာ ခုမှ လာကြောင် နေတာလဲ”

ညီဇစကားကြောင့် ဇော်မိုးက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး . . .

“မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ငါတို့က မင်း ဒီလောက်တော့ မပြတ်သားသေးဘူး ထင်နေတာလေ၊ ဆိုလိုချင်တာကကွာ မင်းတို့နှစ်ယောက် သမီးရည်းစားအချင်းချင်း စိတ်ကောက်တဲ့သဘောလားလို့”

ညီဇ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းပဲ . . .

“ဘယ်ကလာကွာ . . . ရည်းစားစဖြစ်ကတည်းက အလကားနေ စည်းကမ်းတွေချည်း ထုတ်ပြန်နေတဲ့ သူ့ကို စိတ်ကုန်တာ ကြာနေပြီ၊ အားနာပြီးသာ ဆက်တွဲနေတာ၊ မနေ့ကတော့ သူ ငါ့ကို မေးခွန်းဆယ်ခုမေးတယ်ကွ၊ ငါလည်း အမှတ်ပြည့် ဖြေပေးလိုက်တယ်၊ အဲဒီ တော့မှ ဇာတ်လမ်းက ပြတ်သွားတာ”

“ဘယ်လို ဘယ်လို . . . မေးခွန်းဆယ်ခု . . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ အဲ . . . စိတ်ရင်းအမှန်နဲ့ ဖြေလိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိစ္စပြတ်ရင် ပြီးရောဆိုပြီး ဖြေလိုက်တာ”

“သြော် . . . အဲဒါကြောင့် ဇာတ်လမ်းက တကယ်ပြီးသွားတယ်ပေါ့၊ ပြောစမ်းပါဦးကွာ . . . အဲဒီ မေးခွန်းဆယ်ခုဆိုတာက ဘာတွေများလဲ”

တိုးကျော်စကားအဆုံးမှာ ညီဇက . . . မလိုအပ်ဘဲ ချောင်းတစ်ချက် အရင်ဟန့်လိုက်ကာ ခုနက လျှောင်ရယ်ကြသော ကောင်မလေးတွေဝိုင်းရှိရာသို့

တစ်ချက်စွေ့ကြည့်ရင်း သူတို့လှမ်းကြား နိုင်လောက်အောင် အသံမြှင့်၍ . . .

"မိန်းမတွေဆိုတာကတော့ မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ. . . သူတို့နဲ့ရည်းစားစဖြစ်ပြီ ဆိုကတည်းက ဟိုဟာမလုပ်နဲ့, ဒီဟာမလုပ်နဲ့, ဟိုကိုမသွားနဲ့, ဟိုလူနဲ့မပေါင်းနဲ့ဆိုပြီး ပြဌာန်းချက်တွေက စလာပြီ၊ ပြီးရင် အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ မနက်အစောကြီးတွေ လာကြိုခိုင်းလိုခိုင်း၊ အဲဒီ မှာ အိပ်ရေးကပျက်ရော၊ ဒါတင်ကသေးလား . . . တစ်နေ့လုံး တွေ့ခဲ့တာကိုတောင် ညဘက်မှာ ဖုန်းက ပြောချင်သေးတယ်၊ ယောကျ်ားလေးဆိုတာက တချို့အချိန်အစိတ်အပိုင်းတွေမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်ကြတာကွ"

ညီဇ စကားကို ဖြတ်ထားလိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ . . .

"အဲဒီ လို စကားလုံးတွေနဲ့, အပြုအမူတွေနဲ့ ချုပ်နှောင်လာပြီဆိုရင် ငါကတော့ ယောကျ်ား တွေကို နွားလို့ထင်ပြီး နဖားကြိုးထိုးနေပြီလို့ ယူဆတယ်ကွာ၊ အဲဒါ ငါ့ခံယူချက်ပဲ"

နှစ်ကောင်စလုံး မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်လုပ်ကာ နားထောင်နေပြီးမှ ဇော်မိုးက သတိရသွား ဟန်ဖြင့် . . .

"ဟုတ်ပါပြီ . . . မင်းကိုမေးတဲ့ မေးခွန်းဆယ်ခုကိုပဲ အရင်ပြောပြပါဦး"

စကားအဆုံးမှာ ညီဇ ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲမှ စာရွက်ခေါက် တစ်ခုကို ထုတ်၍ လှမ်းပေးလိုက်ရင်း . . .

"ရော့ကွာ . . . အဲဒါကိုသာ ကြည့်တော့၊ သူ့ကို ငါက လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားရင် ဒီမေးခွန်းတွေကို အရင်ဖြေကြည့်ပါတဲ့၊ အဲဒီ ကရတဲ့အဖြေကို ကြည့်ပြီးမှ စဉ်းစားမယ်ဆိုပဲ"

စာရွက်ခေါက်လေးကို ဖိုးဖိုးဆတ်ဆတ်ယူရင်း တိုးကျော် ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟင်"

အံ့ဩသံထွက်သွားသောကြောင့် ဇော်မိုးလည်း ခေါင်းတိုး၍ ဝင်အကြည့် . . .

"ဟာ . . . ဘာတွေလဲဟ"

အမှန်တော့ ဘာမှမလဲပါ။ ညီဇကို ရတနာဆိုသော ကောင်မလေး ဖြေခိုင်းသောမေးခွန်းတွေက ရိုးရိုးလေးသာ ဖြစ်၏ ။

ထိုမေးခွန်းတွေကတော့ . . .

*

နှစ်ကောင်စလုံး ရုပ်ပုံလေးတွေကို စူးစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ တိုးကျော်က အရင်မေးလာသည်။

"ဟေ့ကောင် ညီဇ . . . မေးခွန်းဆိုပြီးတော့ မင်းဟာက ပုံတွေပါလားဟ၊ အဓိပ္ပာယ်က ဘာတဲ့လဲ"

"ထင်သားပဲ၊ မင်းတို့ရဲ့ဦးနှောက်ပိန်ပိန်လေးနဲ့တော့ စဉ်းစားတတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို"

ထိုသို့မညှာမတာ နှိပ်ကွပ်လိုက်ပြီးမှ ညီဇက ပုံ (၁) အား လက်ညှိုးနှင့် ထောက်ကာ . . .

"ဒီလိုကွ ပုံ (၁) ရဲ့ ဆိုလိုချင်တာက အိမ်ထောင်ကျပြီးလို့ အိမ်မှာ မိန်းမက မီးဖိုချောင် အလုပ်လုပ်နေရင် ယောကျ်ားက ဝင်မကူဘဲ အိပ်နေမှာလားတဲ့"

ဇော်မိုးက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ရင်း . . .

"နားလည်ပြီ . . . ပုံ (၂) ကရော"

"ရှင်းပါတယ်၊ အိမ်ထဲမှာ ဆေးလိပ်ပြာတွေ အမှိုက်တွေကို စည်းကမ်းမရှိ ပစ်ချတတ်လားလို့ မေးတာ"

"ဒါဆို . . . ပုံ (၃) က"

"ထမင်းစားရင် ရှေ့လူနောက်လူမကြည့်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း အဝအပြဲ မညှာမတာ စားတတ်လားလို့ ဆိုလိုချင်တာ"

"သြော် . . . ဒါဆို ပုံ (၄) က အဝတ်အစားတွေကို စည်းကမ်းမဲ့ ဟိုနေရာချွတ် ဒီနေရာထားပြီး ပရမ်းပတာ နေတတ်လားလို့ မေးတာမဟုတ်လား"

တိုးကျော်စကားကြောင့် ညီဇက ခေါင်းညိတ်၍ . . .

"ဟုတ်တယ် တိုးကျော် . . . မင်းမဆိုးဘူး၊ ကဲ . . . ပုံ (၅) ကို စဉ်းစားကြည့်ပါဦး"

ပုံ (၅) ကို ခပ်တွေတွေ စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ တိုးကျော်က ခေါင်းခါလိုက်ရင်း . . .

"မသိတော့ဘူးကွာ . . . ဦးနှောက်စားတယ်၊ အကုန် မင်းပဲ ရှင်းပြတော့"

"ပြီးရော . . . ပုံ (၅) က အပြင်က ပြန်လာရင် မိန်းမရေ, အချစ်ရေဆိုပြီး ကြည်နူးစွာ နှုတ်ဆက်တတ်လားလို့ မေးတာ၊ ပုံ (၆) တချို့အိမ်မှုကိစ္စ၊ အဲ . . . အမှိုက်လှည်း ဖုန်သုတ်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒါကို မိန်းမက ခိုင်းမှ လုပ်တတ်လားပေါ့၊ ပုံ (၇) ကတော့ မိန်းမဖြစ်တဲ့လူက သူ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အကြောင်းအရာကိုပြောနေရင် ယောကျ်ားလုပ်တဲ့သူက ဂရုမစိုက်ဘဲ တခြားတစ်ခုမှာ အာရုံရောက် နေမှာလား၊ ပုံ (၈) ကတော့ အားတဲ့အချိန်တွေမှာ မိန်းမကို အချိန်မပေးဘဲ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ပျော်ပါးပြီးနေနေမှာလား၊ ပုံ (၉) ကတော့ ရေချိုးခန်းအိမ်သာတွေကို စည်းကမ်းမဲ့ သုံးတတ်သလား၊ ကဲ . . . ပုံ (၁၀) ကတော့ မိန်းမဘက်က မိဘဆွေမျိုးတွေ

အိမ်လာရင် တွေ့ဆုံရဖို့ သိပ်ဝန်လေးနေမှာ လားတဲ့ . . . ရှင်းပြီလား”

စကားအဆုံးမှာ နှစ်ကောင်စလုံး ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ကြပြီးမှ . . .

“ဒါနဲ့ . . . ဒီမေးခွန်းတွေကို မင်းဖြေလိုက်တဲ့အဖြေက . . .”

ဇော်မိုးအမေးကြောင့် ညီဇကေ ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီးမှ လက်အသာကာပြလိုက်ရင်း . . .

“ခဏလေး . . . အဲဒီ ပုံတွေနဲ့အတူ မေးခွန်းက ပါသေးတယ်၊ ပုံတစ်ပုံတိုင်းကို အမှတ်ပေးစနစ်နဲ့ လာတာကွ”

“ဟာကွာ . . . ရှုပ်လာပြီ”

“မရှုပ်ပါဘူးကွာ၊ ပုံတစ်ပုံစီကိုကြည့်ပြီး အဲဒီ ပုံထဲကအတိုင်း ငါကတော့ ဟုတ်လိုက်လေဆိုရင် . . . သုံးမှတ်အပြည့်ပေးလိုက်တဲ့၊ တစ်ခါတလေတော့ ဖြစ်တတ်ဆိုရင် . . . နှစ်မှတ်ပေး၊ ပုံထဲကအတိုင်း လုံးဝမဟုတ်ဘူးဆိုရင် . . . တစ်မှတ်ပဲပေးပါတဲ့၊ အဲဒီ လို အမှတ်ပေးပြီးရင် အမှတ်တွေကို ပေါင်းပြီး ဟောဒီစာရွက်ထဲက အဖြေနဲ့ တိုက်ကြည့်လိုက်”

ပြောရင်းပင် ညီဇ စာရွက်တစ်ရွက် ထပ်ပေးလိုက်သည်။ ယူကြည့်ပြီး နှစ်ကောင်သား မျက်ခုံး ပြိုင်တူပင့်လိုက်ကြ၏ ။

ရုပ်ပုံတစ်ပုံစီကိုကြည့်၍

ထိုပုံထဲကအတိုင်း ‘ငါကတော့ ဟုတ်လိုက်လေ’ ဆိုလျှင် ၃ မှတ်ပေးပါ။

တစ်ခါတလေမှ ဖြစ်တတ်တယ်ဆိုလျှင် ၂ မှတ်ပေးပါ။

ပုံထဲကအတိုင်း လုံးဝမဟုတ်ဘူးဆိုလျှင် ၁ မှတ်ပေးပါ။

ပြီး ပုံ(၁၀)ပုံမှရလာသော ရမှတ်တွေကို ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း

သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

၁။ ၁၀ မှတ်မှ ၁၂ မှတ် ။ ။ စံပြခြင်ပွန်း

၂။ ၁၃ မှတ်မှ ၁၆ မှတ် ။ ။ အလိုက်သိတတ်ပြီး အမြော်အမြင်ရှိသော ယောက်ျားကောင်း

၃။ ၁၇ မှတ်မှ ၂၀ မှတ် ။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာ ရှိပေမယ့် အိမ်ထောင်ရေးသာယာနိုင်

၄။ ၂၁ မှတ်မှ ၂၄ မှတ် ။ ။ မိသားစုသဘောထားကွဲလွဲရခြင်းနှင့် အိမ်တွင်းရေးပြဿနာ တွေရဲ့ အဓိကတရားခံ ယောက်ျား

၅။ ၂၅ မှတ်မှ ၃၀ မှတ် ။ ။ သည်းခံပြီး ပေါင်းသင်းမနေအပ်သော ယောက်ျား

(ထိုမေးခွန်းများအတိုင်း လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ပါက အိမ်ထောင်ရှင်မများအတွက် အကျိုး ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ။ စာရေးသူ)

မှတ်ချက်။ ။အရိုးကွဲအောင်ရိုက်သော်လည်း အသည်းစွဲအောင် ချစ်နေနိုင်သေးသည့် အာဂမိန်းမများမပါ။

"ဒါ . . . ဒါဆို မင်း အမှတ်ပြည့်ဖြေပေးလိုက်တယ်ဆိုတာက"

တိုးကျော်စကားကြောင့် ညီဇက အားရပါးရ ပြုံးလိုက်ပြီး . . .

"မင်းတို့ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲလေ၊ ငါက ပုံတစ်ပုံကို သုံးမှတ်အပြည့်ပေးလိုက်တော့ ဂုဏ်ထူးပါ ထွက်ပြီး တစ်ခါတည်း ချာပြသွားတော့တာပေါ့ကွ . . . ဟဲ ဟဲ"

စကားအဆုံးမှာပဲ ဇော်မိုးက . . .

"မင်းဟာနဲ့မင်းတော့ ဟုတ်နေတာပဲ ညီဇရာ၊ အေးလေ . . . ရေငတ်နေတုန်းမှာ မင်းကို ရတနာက ရေခဲချောင်းကျွေးလိုက်တာကိုး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ခု . . . မင်း ပတ်လာတဲ့ နာရီနဲ့ ဆက်နွယ်လာ မယ့်ဇာတ်လမ်းအသစ်ကိုတော့ ငါတို့ ကြားရဦးမှာပေ့ါ”

“ဟဲ ဟဲ . . . မကြာမီ လာမည်ပေ့ါကွာ”

ထိုမျှလောက်သာ ညီဇ ခပ်ပေ့ါပေ့ါ ပြောလိုက်ပါသည်။ သို့သော်

“ဒီမှာ . . . ရှင်တို့ မိန်းမတွေအကြောင်း မကောင်းပြောပြီး နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နေတဲ့ အဲဒီ ပုံတွေကို ခဏပြစမ်းပါ”

အသံကြောင့် ညီဇ ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်မိသည်။ မကြာမီလာမည်ဟူ၍ ပင် အထက်က ဆိုခဲ့ သေးသည်။ ခုတော့ မကြာမီပင် မဟုတ်တော့။ ကိုယ်ရှေ့တည့်တည့်တွင် ခုနက လှောင်ပြီးပြောလိုက် သော တစ်ဖက်ဝိုင်းမှ ကောင်မလေးက အရှင်လတ်လတ် ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ညီဇက နှုတ်ခမ်းလေး တွန့်ကွေးရုံမျှ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ရင်း ရှေ့မှစာရွက်ကိုယူ၍ ဘောပင် ထုတ်ကာ စာလုံးတချို့ ရေးလိုက်သေးသည်။

ပြီးမှ လှမ်းပေးလိုက်ကာ . . .

“စိတ်ဝင်စားလို့ ဖတ်ကြည့်မယ်ဆိုလည်း ယူသွားလေ . . . ရော့”

ကောင်မလေးက ဆတ်ခနဲ လှမ်းယူလိုက်သည်။ ပြီး . . . ညီဇကို ခပ်စူးစူးကြည့်ပြီး လှည့်ထွက် ရန် ပြင်လိုက်စဉ်မှာပဲ . . .

“ဟော့ . . . ဒီမှာ . . . ခဏ”

ခေါ်သံကြောင့် ကောင်မလေးက ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လာသည်။ ညီဇက ကောင်မလေးနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံအောင် သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ . . .

“တကယ်လို့ မင်းကသာ ကိုယ့်ကို အဲဒီ မေးခွန်းတွေ မေးလာမယ်ဆိုရင်တော့ ဆယ့်သုံးမှတ်နဲ့ ဆယ့်ခြောက်မှတ်ထဲ ဝင်အောင် ဖြေမိမှာပဲ”

“သေလိုက်ပါလား”

ဘုတောပြီး ကောင်မလေး လှည့်ထွက်သွားသော်လည်း ညီဇကတော့ အပြုံးပင်မပျက်ချေ။

ရှေ့မှ နှစ်ကောင်ကိုပင် မျက်ခုံးပင့်ပြလိုက်ပြီး . . .

“မင်းတို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ ဒီနာရီအသစ်ရဲ့ဇာတ်လမ်းက အဲဒီ ကောင်မလေးဖြစ်ဖို့ ခုနစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်းလောက် သေချာသွားပြီကွ”

မခိုးမခန့် ပြောလိုက်သော ညီဇကိုကြည့်ကာ တိုးကျော်က မျက်နှာမဲ့ရင်း . . .

“အပြောမကြီးစမ်းပါနဲ့ ညီဇရာ၊ ဒီကောင်မလေးနဲ့က ခုမှ ဆုံဖူးတာလေ၊ မင်းဘက်က နာမည် လေးတောင် သိလို့လား”

ညီဇက ခေါင်းအသာခါလိုက်ရင်း . . .

“မလိုပါဘူးကွာ၊ ခုနက အဲဒီ စာရွက်မှာ ငါ ဘာရေးပေးလိုက်လဲဆိုတာရော သိရဲ့လား”

“ဘယ်သိမလဲကွ . . . ဘာရေးပေးလိုက်တာလဲ”

“ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့နာမည်နဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေးပဲ ရေးပေးလိုက်တာပါ၊ အဲဒီ လောက်ဆို သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

“ဟော”

နှစ်ကောင်စလုံး ပါးစပ်ပြဲသွားကြ၏ ။ အတန်ကြာမှ တိုးကျော်က မရှုစိမ့်ဟန်ဖြင့် . . .

“ညီဇ . . . မင်းဟာလေ တော်တော်တတ်နိုင်တဲ့ကောင်ပဲ သိလား၊ မင်းကို ငါ အကြံတစ်ခု ပေးမယ်၊ မင်း လုပ်ငန်းလိုင်စင်လျှောက်ပြီး

မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလောက် လုပ်ပါလား ညီဇ”

“ဟင် . . . ဘာအလုပ်များလဲ”

အူတူတူ ပြန်မေးလိုက်သော ညီဇ စကားအဆုံးမှာ တိုးကျော်က ရှုတင်းတင်း ကြည့်လိုက်ပြီး . .

“ဘာအလုပ်ဖြစ်ရမှာလဲကွ . . . ခုလောလောဆယ် မင်းနဲ့ အသင့်တော်ဆုံးလုပ်ငန်းက ရည်းစားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းပဲ”

ထိုသို့ . . . ရွဲ့ပြောလာသော စကားကိုပင် ညီဇ ပြန်ချေပလိုက်သည်က . . .

“အေး . . . ကောင်းသားပဲကွ၊ ရည်းစားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း ဒီထက်ကြီးကျယ် အောင်မြင် လာရင် ရည်းစားဖောင်ဒေးရှင်းပါ ထူထောင်လို့ ရတာ ပေါ့ . . . ဟဲ ဟဲ”

*